

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழிப்பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழி கவீப்பிரயா கின்சீல விஃபுரேட்

மொழியியல் ஆங்கிலத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
kavippiriyalaxy@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம் - மனிதனின் கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகமாக மொழி விளங்குகின்றது. உலகநாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் பல்வேறுபட்ட மொழிகள் மொழிப்பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவ்வகையில் இலங்கையில் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், போர்த்துகீசக் கிரியோல் மொழி, மலாய்மொழி, வேடுவமொழி முதலியன பயன்பாட்டில் உள்ளன. அவற்றில் தமிழ், சிங்கள மொழிகள் அரசகரும மொழிகளாகவும் ஆங்கிலமொழி இணைப்பு மொழியாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக ரீதியான மொழிப் பயன்பாட்டு நிலையை நோக்குகின்றபோது நிர்வாக ரீதியாக அரசகரும மொழிகளின் பயன்பாட்டிற்கான கொள்கைகள் சிறந்தவகையில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் நடைமுறையில் நிர்வாக மொழிப்பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. அவ்வகையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக ரீதியான மொழிப்பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழி பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுவதற்கான காரணங்களை விளக்கி, நிர்வாக ரீதியாக தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டினை செயற்திறன் மிக்கதாக மாற்றுவதற்கான பரிந்துரைகளை முன்வைக்கும் முகமாக இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

திறவுச் சொற்கள் - மொழிஉரிமை, தமிழ்மொழி, அரசகருமமொழிகள், மொழிக்கொள்கைகள், மொழிச்சட்டங்கள், நிர்வாகமொழி

I. ஆய்வுநோக்கம்

தற்காலத்தில் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக ரீதியான மொழிப் பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டு நிலையை ஆட்சி, கல்வி, நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள், சட்டநடவடிக்கைகள், தொடர்பாடல் நடவடிக்கைகள், மாகாணசபை நடவடிக்கைகள் ஆகிய நிர்வாக நடவடிக்கைகளுக்கூடாக விளக்கி, நிர்வாக மொழியாக தமிழ்மொழியை பயன்படுத்துவதிலுள்ள சிக்கல்களையும் சவால்களையும் தெளிவுபடுத்தி அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான பரிந்துரைகளை முன்வைப்பதை நோக்காகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

II. ஆய்வின் கருதுகோள்

அரசியலமைப்பு ரீதியாக இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியாக தமிழ்மொழி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் அதன் பயன்பாட்டு நிலை பின்தங்கியநிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. இதற்கான காரணங்களாக மொழி தொடர்பாக உள்ள சட்டங்களின் செயற்திறன்ற தன்மை, மக்களின் மனநிலை, மொழித்திட்டமில்லாந் நிறுவனங்களின் ஒழுங்கமைப்புகளில் காணப்படுகின்ற குறைபாடுகள் முதலியன விளங்குகின்றன.

III. ஆய்வுப் பிரச்சினை

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழியை நிர்வாக மொழியாக பயன்படுத்துவதில் இருமொழி மற்றும் பன்மொழி வழக்கு நிலை, ஆங்கிலமொழியின் ஆதிக்க நிலை, மொழியின் பாற்பட்ட மக்களின் மனப்பாங்குகள், மொழிகளின் ஆதிக்க நிலைகள், மொழிப்பிரச்சினைகள் சமூகப்பிரச்சினைகளாகவும் தேசிய பிரச்சினைகளாகவும் மாற்றமடைதல், மொழிகளுக்கிடையேயான ஏற்றத்தாழ்வு, ஆங்கிலமொழி மீது மக்கள் கொண்டுள்ள மிகைமதிப்பீடு முதலிய காரணிகள் தடையாக உள்ளன. இத்தகைய மொழி ரீதியான முரண்பாடுகள் அரசியல் ஆதிக்கம் பெற்றுள்ளமையே இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டினை பின்தள்ளியுள்ளது. அவ்வகையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழை நிர்வாக மொழியாக பயன்படுத்துவதிலுள்ள பிரச்சினைகள் எவை? அதற்கு தடையாகவுள்ள காரணிகள் எவை? என்பனவே ஆய்வுப்பிரச்சினைகளாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

IV. ஆய்வு எல்லையும் ஆய்வுமுறையியலும்

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழிப்பயன்பாட்டிலுள்ள தமிழ்மொழியை ஆய்வு எல்லையாகக் கொண்டு களஆய்வினூடாக பெறப்பட்ட தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்க ஆய்வுமுறையியலின் ஊடாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

V. தரவுசேகரிப்புமுறை

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழிப் பயன்பாட்டோடு தொடர்புடைய துறைகளை களஆய்வுமுறை மூலம் அவதானித்துப் பெறப்பட்ட தரவுகள், மொழித்திட்டமிடலோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட தரவுகள் என்பவற்றை முதன்நிலைத்தரவாகவும் இலங்கையின் நிர்வாகமொழிப்பயன்பாடு, மொழிப்பயன்பாடு, மொழிஉரிமைகள் முதலியவற்றுடன் தொடர்புடைய நூல்கள், பருவஇதழ்கள், மாநாட்டுமலர்கள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், வாழ்வியற்களஞ்சியங்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், சஞ்சிகைகள், கடிதங்கள்,

கையெழுத்துப்பிரதிகள் மற்றும் தொடர்புடைய நிறுவனங்களின் உத்தியோகபூர்வ இணையத்தளங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்களை இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாகவும் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

VI. இலக்கிய மீளாய்வு

இலங்கையின் மொழிப்பயன்பாடு, மொழிஉரிமைகள், நிர்வாக மொழிப்பயன்பாடு, அரசகரும மொழியாக தமிழ்மொழியை நடைமுறைப்படுத்துவதிலுள்ள பிரச்சினைகள், இலங்கையின் மொழிநிலைமைகள் என்பன தொடர்பாக பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ச. சத்தியசீலன் அவர்களின் இலங்கை அரசியலில் மொழியும் மதமும் (1994), அ. சண்முகதாஸ் அவர்களின் அரசகரும மொழியாகத் தமிழ் - இலங்கை நிலையும் நிலைமைகளும் (1998), பா. ஸ்கந்தகுமார் அவர்களின் இலங்கையில் மொழி உரிமைகள் - தமிழை ஓர் அரசகரும மொழியாக நடைமுறைப்படுத்துதல் (2016), மனோகரன் அவர்கள் இலங்கையின் மொழிநிலைமைகள் தொடர்பாக எழுதுகின்ற கட்டுரைகள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எனினும் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழிப்பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழியின் நிலைகள் தொடர்பாக ஆய்வுகள் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனவே அவ்வாய்வு இடைவெளியை நிரப்பும் பொருட்டு அவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

VII. ஆய்வுப்பயன்

இவ்வாய்வானது மொழித்திட்டமிடல் தொடர்பான கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் அதனை நடைமுறைப்படுத்துவோருக்கும் பயனுள்ளதாக அமைவதோடு மொழித்திட்டமிடல் சார்ந்த பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அதற்கான தீர்வுகளை முன்வைப்போருக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும். அத்துடன் இலங்கை நிர்வாகத்தில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு தொடர்பாக எதிர்காலத்தில் ஆய்வு செய்வோருக்கும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

VIII. அறிமுகம்

பன்மொழியச்சூழலைக் கொண்ட இலங்கையில் மொழிசார்ந்து ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக மொழி தொடர்பாக பல்வேறுபட்ட சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையின் மொழிகள் தொடர்பான அடிப்படைச் சட்டம் அரசியல் அமைப்பின் நான்காம் அத்தியாயத்தில்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகள் பதின்மூன்றாவது அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தினாலும் (1987), பதினாறாவது அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தினாலும் (1982) திருத்தப்பட்டுள்ளன. இவ் அத்தியாயத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களில் மொழிஉரிமைகள் பிரதானமானவையாக காணப்படுகின்றன. ஐ1ஸ மொழிஉரிமை அடிப்படை உரிமையாகும் என அரசியல் அமைப்பின் மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் 12(2) உறுப்புரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு அரசகரும மொழிகள் சட்டம், விசேட வர்த்தமானி 620:27, பொதுநிர்வாக சுற்றறிக்கைகள் முதலியனவும் மொழிஉரிமைகள் தொடர்பான விழுமியங்களுக்கு மதிப்பளிக்கின்றன. 1978ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பின் நான்காம் அத்தியாயத்தில் மொழி தொடர்பான அடிப்படைச் சட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் மொழிப்பயன்பாடு தொடர்பாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் மொழிப்பயன்பாட்டோடு தொடர்புடைய சட்டங்களில் இருபத்திரண்டாவது உறுப்புரை இலங்கையில் நிர்வாக மொழிப்பயன்பாடு தொடர்பாக விளக்குகின்றது. அதற்கமைய மேல், தென், மத்திய, ஊவா, வடமேல், வடமத்திய, சப்பிரகமுவ மாகாணங்களில் நிர்வாக மொழியாக சிங்களமொழியும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழியும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு இருமொழிப் பிரதேசசெயலகப்பிரிவுகளில் சிங்கள, தமிழ் மொழிகள் நிர்வாக மொழிகளாகுமென இருபத்திரண்டாவது காப்புவாசகம் வலியுறுத்து கின்றது. இவ்வாறாக இலங்கையின் அரசகரும மொழிகளான தமிழ், சிங்கள மொழிகளின் நிர்வாக ரீதியான மொழிப்பயன்பாட்டில் கொள்கை அளவில் சமஉரிமை வழங்கப்பட்ட போதிலும் நடைமுறையில் தமிழ் மொழியின் பயன்பாடு மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. இந் நிலைமைகளால் தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மக்கள் பல்வேறுபட்ட சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

இலங்கை நிர்வாக மொழிப்பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக ரீதியான தமிழ் மொழிப்பயன்பாட்டினை ஆட்சி நடவடிக்கைகள், சட்ட நடவடிக்கைகள், நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள், தொடர்பாடல் நடவடிக்கைகள், கல்வி நடவடிக்கைகள், மாகாணசபை நடவடிக்கைகள் முதலியவற்றிற்கு ஊடாக நோக்கமுடியும்.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் ஆட்சிநிலை சார்ந்து தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையினை நோக்குகின்றபோது இலங்கையில் நிர்வாக செயற்பாடுகள் மத்திய மற்றும் மாகாண சபைகளாக பிரிக்கப்பட்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் இலங்கை அரசநிர்வாகத்தில் ஒன்பது மாகாணசபைகளும் மத்திய அரசாங்கமும் பங்கேற்கின்றது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணசபைகள் நிர்வாக மொழியாக தமிழையும் சிங்களத்தையும் பயன்படுத்தகின்ற அதேவேளை ஏனைய ஏழு மாகாணசபைகளும் தமது நிர்வாக மொழியாக சிங்களமொழியைப் பயன்படுத்துகின்றன. மத்திய அரசின் ஆட்சிமொழிகளாக சிங்கள, தமிழ் மொழிகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும் சிங்களமொழி மூலமான நிர்வாகமே மேலோங்கியுள்ளது. ஜ1ஸ ஆகவே இலங்கையின் நிர்வாகத்தில் சிங்கள, தமிழ் மொழிகளின் உபயோகத்தில் மத்திய அரசின் நிர்வாகமொழிகள், ஏழு மாகாணசபைகளின் நிர்வாகமொழி, வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணசபைகளின் நிர்வாகமொழி என்னும் மூன்று அடிப்படை வளமாதிரிகளைக் காணமுடிகின்றது.[2]

இலங்கையில் மத்திய அரசின் பன்மொழி நிர்வாகத்தில் சிங்கள மொழியே முதன்மை மொழியாக உள்ளது. அரசகருமமொழியாகச் சிங்கள மொழியே நடைமுறையில் வழங்கி வருகின்ற மையக் காணமுடிகின்றது. நீதிமன்றங்களினதும் திணைக்களங்களினதும் செயற்பாட்டிற்கான மொழியாக சிங்களமொழி காணப்படுகின்றது. எனினும் சட்டங்கள் ஆங்கில மொழியில் உருவாக்கப்பட்டு சிங்களமொழியில் மொழிமாற்றம் செய்யப்படுகின்ற நிலை இன்றுவரை மாறவில்லை. சிங்கள மொழியிலாக்கப்பட்ட சட்டங்கள், ஆவணங்கள், சுற்றறிக்கைகளே தமிழ்மொழியில் மொழிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் சட்ட நடவடிக்கைகளில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையினை நோக்குகின்றபோது பெரும்பாலான சட்டங்கள், சுற்றறிக்கைகள், ஆவணங்கள் சிங்களமொழியில் வெளிவந்த பின்னரே தமிழ்மொழியில் மொழிமாற்றம் செய்யப்படுவதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. சுற்றறிருபங்களை இணையத்தில் வெளியிடும்போது இவ்வாறான நிலைமைகள் காணப்படுகின்றதென அரசஉத்தியோகத்தர்கள் கூறுகின்றார்கள். அத்தோடு மொழிமாற்றங்களினால் ஏற்படும் கருத்துமாற்றம் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தமிழில் தவறான அர்த்தத்தையும் தருகின்றன.

நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையினை நோக்குகின்றபோது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் நீதிமன்ற மொழியாக சிங்களமொழியே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஜ3ஸ வடக்கு, கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களில் வழக்காளி தமிழராக இருந்தாலும் விசாரணை, பதிவு முதலிய செயற்பாடுகள் சிங்களமொழியிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தொடர்பாடல் நடவடிக்கையில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையினை நோக்குகின்றபோது மக்கள் தங்களின் தேவை குறித்து மத்திய அரசுடன் தமிழ்மொழி மூலம் தொடர்புகொண்டால் அவை கவனிக்கப்படாதென்னும் அச்சத்தினால் ஆங்கில அல்லது சிங்கள மொழிமூலம் தொடர்பு கொள்கின்றமையை அவதானிக்கமுடிகின்றது. [4] அதுமட்டுமன்றி யதார்த்த பூர்வமாக நோக்கினால் தமிழ்மொழியில் கடிதங்களை அனுப்பினால் மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் உடனடியாக பதில் அனுப்பமுடியாத நிலை காணப்படுவதால் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் தாமதமாகின்றன.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையினை நோக்குகின்றபோது தற்காலத்திலும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள அரச, தனியார் நிறுவனங்களின் பெயர்ப்பலகைகள் சிலவற்றில் தமிழ்மொழி இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களில் காணப்படுகின்றது. இதற்கு காரணம் குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களின் ஊழியர்களும் உரிமையாளர்களும் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுநிலை குறித்து கவனத்தில் கொள்ளாமையும் அவர்களின் மொழிஉரிமைகள் தொடர்பான பிற்போக்கு நிலையும், அசமந்தப் போக்குமாகும். இத்தகைய நிலைமை நிர்வாக ரீதியாக தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு பின்தங்கியுள்ளமையையே காட்டுகின்றது.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் கல்வி நடவடிக்கைகளில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையினை நோக்குகின்றபோது வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழி சுதேச மொழியாக காணப்படுவதால் பாடசாலைக்கல்வி தமிழ்மொழிமூலம் வழங்கப்படுகின்றது. [5] எனினும் தற்காலத்தில் மாணவர்கள் ஆங்கிலமொழிமூலம் கல்வியைப் பெறுவதிலேயே அதிக ஆர்வம்

காட்டி வருகின்றனர். அதற்கான காரணம் பெற்றோர்களும் மாணவர்களும் ஆங்கிலமொழி மீது மிகை மதிப்புக் கொண்டுள்ளமையே ஆகும். அத்துடன் தற்காலத்தில் யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் வடமாகாணத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தங்களது பூர்வீக இடங்களில் மீளவும் குடியேறியுள்ளதுடன் அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கான கல்வியை ஆங்கிலமொழிமூலமே வழங்குகின்றனர். அத்தோடு பல் கலைக் கழகக் கல்வி, பட்ட மேற்படிப்புக்கள் என்பன அதிகளவில் ஆங்கில மொழியிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்நிலைமைகள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழிப்பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு பின்தங்கியுள்ளமையைக் காட்டுகின்றது. மற்றும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் சிங்கள மக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற பிரதேசங்கள் சிலவற்றில் சிங்களப் பாடசாலைகளும் அமைந்துள்ளதுடன் அங்கு சிங்களமொழி மூலமான கற்றல், கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபைகளில் நிர்வாக மொழியாக தமிழ்மொழி கருதப்பட்டாலும் நடைமுறையில் தமிழ், சிங்கள மொழிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் மத்திய அரசு மட்டத்திலும் வடக்கு, கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய ஏழு மாகாணசபைகளின் மட்டத்திலும் நாடாத்தப்படுகின்ற கூட்டங்கள், கலந்துரையாடல்கள் என்பன சிங்கள மொழியில் மாத்திரமே நடத்தப்படுகின்றன. தமிழ் நிர்வாகிகளால் மத்திய, மாகாண மட்டங்களில் நடைபெறுகின்ற சிங்கள மொழியிலான கூட்டங்களை புரிந்து கொள்ள முடியுமாயின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணசபைக்கூட்டங்களை சிங்கள நிர்வாகிகள் தமிழ்மொழியை கற்றுக்கொண்டு புரிந்துகொள்வதில் தவறில்லை. தமிழ்நிர்வாகிகளுக்கு சிங்களம் தெரிந்திருப்பது போல சிங்கள நிர்வாகிகளில் பலருக்கு தமிழ் தெரிந்திருப்பதில்லை, தமிழ் மக்கள் இன்னமும் தமது தொடர்பு மொழியாக ஆங்கில மொழியைப் பயன்படுத்தி வருகின்றமை முதலிய காரணிகளால் இத்தகைய கூட்டங்களை தமிழ்மொழியில் நடாத்துவதற்கு தடைகள் காணப்படுகின்றன.

நிர்வாக மொழியாக தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள தடைகள்

வடக்கு, கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியாக சிங்களமொழியே விளங்குகின்றது.

சில மாகாணங்களில் தமிழ்பேசும் மக்கள் கணிசமான அளவில் வாழ்ந்தாலும் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு மிகமிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அத்தோடு இருமொழியப் பிரதேசங்களிலும் நிர்வாக ரீதியாக தமிழ்மொழியின் பயன்பாடு மிகப் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. இவ்வாறாக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் இருமொழிப் பிரதேசசெயலர் பிரிவுக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்களிலும் நிர்வாக மொழிப்பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழி பின்தங்கியுள்ளமைக்கான காரணங்கள் பின்வருமாறு மொழித்திட்டமிடல் செயற்பாடுகளுக்கான கொள்கைகளை வகுக்கின்ற, அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நிறுவனங்களில் அவற்றின் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு தேவையான மனித, பௌதீக வளங்களில் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்றது. இத்தகைய வளப்பற்றாக்குறையானது மொழி சம்மந்தமான உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு தடையாக உள்ளன. குறிப்பாக மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் பற்றாக்குறையைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் மொழித்திட்டமிடலோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்களிலும் அதன் சேவைகளை வழங்குகின்ற நிறுவனங்களிலும் பணிபுரிவோரில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட எண்ணிக்கையிலான அலுவலர்களே சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் ஆவணங்களை தயாரிப்பதற்கான மொழியறிவையும், கணணி வன்பொருளையும் ஏனைய வளங்களையும் செயற்படுத்தக்கூடிய தேர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றமை. பெரும்பான்மையினரான சிங்களவர்களால் பேசப்படும் சிங்களமொழி பெரும்பான்மை மொழி என்றும், சிறுபான்மையினரால் பேசப்படும் தமிழ்மொழி சிறுபான்மை மொழி என்றும் எண்ணுகின்றமொழி ரீதியான பிரிவினை மனப்பாங்கு மக்களிடையே காணப்படுகின்றது. இப்பிரிவினைகள் தமிழ் - சிங்கள மொழிகளிடையே இடைவெளியை ஏற்படுத்தி தமிழ்மொழியின் நிர்வாகப் பயன்பாட்டினை பின்தள்ளியுள்ளது.

ஆங்கிலமொழி மீது மக்கள் கொண்டுள்ள ஈடுபாடும், ஆங்கில மொழியறிவைப் பெற்றிருப்பது மதிப்பை ஏற்படுத்தும், வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றுத்தரும் என்ற எண்ணங்களும் ஆங்கிலமொழி மீது மக்களுக்கு மிகைமதிப்பைக் கொடுத்துள்ளது. இத்தகைய மக்களின் சிந்தனைகள் நிர்வாக ரீதியாக தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டினை பின்தள்ளியுள்ளது. மக்களிடம் நாட்டில் நடைமுறையிலுள்ள

மொழிக் கொள்கைகள், மொழியுரிமைகள், மொழித்திட்டமிடல் செயற்பாடுகள் குறித்த போதியளவு விளிப்புணர்வு காணப்படுவதில்லை. இதனால் தமிழர்கள் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றநிலை குறைவாக காணப்படுகின்றது.

திணைக்களங்களில் தமிழ்மொழிமூலம் கடமையாற்றக்கூடிய எழுதுநர்களும், தட்டெழுத்தாளர்களும் போதியளவில் இல்லாமை. சில பணிமனைகளில் ஒரு நபர்கூட இல்லாதநிலை கூடக்காணப்படுகின்றன. இந்நிலைமைகள் நிர்வாக ரீதியாக தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டினை பின்தள்ளியுள்ளது.

தற்காலம்வரை நிர்வாக கலைச்சொல்லாக்கம் போதியளவில் உருவாக்கப்படவில்லை. திணைக்களங்களுக்குத் திணைக்களம் வேறுபட்ட கலைச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பொதுக்கலைச் சொல்லாக்கம் மிக அவசியமானதாகும். இந்நிலைமைகளும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டினை பின்தள்ளியுள்ளது. தனித்தமிழில் மொழிபெயர்க்கவேண்டும் என்னும் பணிப்பால் அல்லது ஆசையால் வழக்கொழிந்த சொற்களைப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற நிலைமை காணப்படுகின்றது. இதனால் தமிழில் வெளிவரும் சுற்றிக்கைகளைப் புரிந்துகொள்ள ஆங்கில அல்லது சிங்கள மொழிமூலத்தை நாடவேண்டிய சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது. இந்நிலைமைகள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டினை பின்தள்ளியுள்ளது.

இருமொழிப்பிரதேசசெயலகங்கள், தென்பகுதி, மத்திய மலைநாடு ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்கின்ற தமிழ்பேசும் மக்கள் சிங்களமொழியைத் தெரிந்தவர்களாக இருப்பதுடன் நிர்வாக ரீதியில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டில் கவனம் செலுத்தாதநிலைமைகள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் அப்பகுதிகளிலுள்ள நிர்வாக உத்தியோகத்தர்களில் பெரும்பாலானோர் சிங்களமொழியை மட்டும் தெரிந்தவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இந்நிலைமைகள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழியின் நிர்வாக ரீதியான பயன்பாட்டினை பின்தள்ளியுள்ளன. பரிந்துரைகள்

மொழித்திட்டமிடலோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்கள் அவற்றின் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு தேவையான மனித,பௌதீகவளங்களை வழங்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கவேண்டும்.

இத்தகைய செயற்பாடுகளினூடாக தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டினை செயற்திறன் மிக்கதாக மாற்றமுடியும்.

அரசு, தனியார் நிறுவனங்களுக்குரிய கொள்கை அமுலாக்கத்தை மேற்கொள் கின்றவர்களுக்கு மொழிக்கொள்கைகள், மொழித்திட்டமிடல்கள் குறித்து விழிப்புணர்வு,பயிற்சி என்பவற்றை வழங்குதல்.

மொழித்திட்டமிடலோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்களை அனைத்துப் பிரதேசங்களிலும் நிறுவவேண்டும். அதனூடாக அந்நிறுவனங்களின் சேவைகள், கடமைகள், பொறுப்புக்கள் தொடர்பாக சகலமக்களும் அறிந்து கொள்ளமுடியும். அத்தோடு தற்காலத்தில் இத்தகைய சேவைகளை வழங்குகின்ற இருமொழி உதவிக் கருமபீடம், இருமொழி வசதிப்படுத்தல் பீடம் போன்றவற்றின் சேவைகளை மேம்படுத்தல்.

கிராம, பிரதேச, மாவட்ட, மாகாண, தேசிய மட்டங்களில் மொழி சம்மந்தப்பட்ட குழுக்களை ஸ்தாபிப்பதோடு அக்குழுக்களை செயற்திறன் உடையதாக மாற்றவேண்டும். அவ்வாறு செய்வதன்மூலம் மொழிஉரிமைகள், மொழிக்கொள்கைகள் தொடர்பான விடயங்கள் கீழ் மட்டத்தில் இருந்து மேல் மட்டத்திற்கும் மேல் மட்டத்தில் இருந்து கீழ் மட்டத்திற்கும் நேரடியாகச் சென்றடையும்.

மொழிசார்ந்த செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு சிறப்புத்தேர்ச்சியுடைய பயிற்சிபெற்ற மொழிசார் வளவாளர் குழுக்களை உருவாக்கி அவர்களை பணியில் ஈடுபடுத்தவேண்டும். அத்தோடு சம்மந்தப்பட்ட அலுவலர்களை தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில மொழிகளில் ஆவணங்களைத் தயாரிப்பதற்கான கணினி வன்பொருள், மென்பொருள் மற்றும் ஏனைய வளங்களையும் செயற்படுத்தக்கூடிய தேர்ச்சிகளைப் பெற்றவர்களாக மாற்றுவதன் ஊடாகவும் தமிழ்மொழியின் நிர்வாக ரீதியான பயன்பாட்டினை செயற்திறன் மிக்கதாக மாற்றமுடியும்.

நாட்டில் நடைமுறையிலுள்ள மொழிக்கொள்கைகள், மொழிஉரிமைகள், மொழித்திட்டமிடல்கள் குறித்து மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதனூடாக மொழிஉரிமைகள் பற்றிய பூரணஅறிவையும், சேவைகளையும் சமூகத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

மொழிக்கொள்கைகள், மொழித்திட்டமிடல் செயற்பாடுகள், மொழிஉரிமைகள் ஆகியவற்றை நடைமுறைக்கு கொண்டுவரும் வகையில் விசேட தினங்கள் மற்றும் அவற்றோடு இணைந்த போட்டி நிகழ்ச்சிகளை பாடசாலை, சமூக, மாவட்ட, மாகாண, தேசிய மட்டங்களில் நடாத்தலாம். அவற்றினூடாக மக்கள் மொழிஉரிமைகள், மொழிக்கொள்கைகள் தொடர்பாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக மும்மொழித்தினம், இரு மொழித்தினம் முதலியவற்றை உருவாக்கி பாடசாலை மாணவர்களுக்கான மும்மொழி, இருமொழி தினப்போட்டிகளை நிகழ்த்துவதனூடாக எதிர்கால சந்ததியினர் மொழிஉரிமைகள், மொழிக்கொள்கைகள், சேவைகள் தொடர்பான அறிவையும் பயனையும் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்புள்ளது.

அரசகருமமொழிகளின் பயன்பாட்டு நிலைகளை மதிப்பீடு செய்வதற்கான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அத்தோடு மொழிக்கொள்கைகளில் சீர்திருத்துங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென மதிப்பீட்டு பெறுபேறுகள் விளக்கினால் அதற்கேற்றவகையில் மொழிக்கொள்கைகளில் மாற்றங்களை மேற்கொண்டு மொழிப்பயன்பாட்டினை செயற்திறனுடையதாக மாற்றலாம்.

தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டினை கல்வி, ஆட்சி, சட்டம், பரவல் செய்தித்தொடர்பு அறிவியல் முதலிய துறைகளுக்கூடாக விரிவாக்கம் செய்வதனூடாக நிர்வாகரீதியில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டினை செயற்திறன் மிக்கதாக மாற்றமுடியும்.

கோவைகளாகவும், சுற்று நிருபங்களாகவும், ஒழுக்கப்படிவங்களாகவும் உள்ள மொழிஉரிமைகள், மொழிக்கொள்கைகள், மொழித்திட்டமிடல்கள் சம்மந்தப்பட்ட விடயங்களை சட்டங்களாக்குதல். அவ்வாறாக உருவாக்கப்படுகின்ற சட்டதிட்டங்கள் இன, மத, பால், மொழி பேதமற்று தேசிய ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சட்டதிட்டங்களாக இருக்கவேண்டும்.

அரசநிறுவனங்களுக்கு வருகின்ற கடிதங்கள், பெயர்ப்பலகைகள், பொதுவிண்ணப்பப்படிவங்கள், செயற்திட்டங்கள், செயற்திட்டப்படிவங்கள், ஆவணங்கள், ஒப்பந்தக்கைச்சாத்துக்கள் ஆகியன தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில மொழிகளில்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். அத்தோடு வழங்கப்படுகின்ற மொழிபெயர்ப்புக்கள் மொழிநிலைத் தவறுகளற்றதாக இருக்கவேண்டும். இத்தகைய செயற்பாடுகளினூடாக தமிழ்மொழியின் நிர்வாகரீதியான பயன்பாட்டினை செயற்திறன் மிக்கதாக மாற்றமுடியும்.

மொழித்திட்டமிடல், மொழிக்கொள்கைகள், மொழிஉரிமைகள் தொடர்பான சட்டங்களை அரசநிறுவனங்கள் மட்டுமன்றி தனியார் துறையினரையும் கடைப்பிடிக்கச் செய்தல்.

கணினியப்படுத்தப்பட்ட மும்மொழி அகராதி, மொழிபெயர்ப்பு முதலிய சேவைகளை மேம்படுத்துவதுடன் அச்சேவைகளை வழங்கக்கூடிய புதிய மென்பொருட்களை உருவாக்குவதனூடாகவும் நிர்வாகரீதியில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டினை செயற்திறன் மிக்கதாக மாற்றமுடியும்.

வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலிய தொடர்புசாதனங்களில் மொழிக்கொள்கை, மொழிப்பயன்பாடுகள், மொழிஉரிமைகள் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பி அவற்றினூடாக மக்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தமுடியும். தற்காலத்தில் தமிழ், சிங்கள மொழிகளில் விடியும் வேளை, சுப உபாரக் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இவை போன்ற மேலும் பல சேவைகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும்.

இலங்கையின் மொழித்திட்டமிடல், மொழிஉரிமைகள், மொழிக்கொள்கைகள், அவற்றோடு தொடர்புடைய பிரச்சினைகள், அவற்றுக்கான தீர்வுகள் தொடர்பான தரவுகள், ஆய்வுகள் முதலியவற்றை சேகரித்து வைப்பதற்கேற்ற வகையில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தல், அதற்குரிய மென்பொருட்களை உருவாக்குதல் முதலிய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதனூடாக மொழிசார்ந்த சேவைகளை பூர்த்தி செய்யமுடியும். தற்காலத்தில் இத்தகைய பணிகளை அரசகருமமொழிகள் ஆணைக்குழு செய்கின்றது. அவற்றின் பணிகளை மேம்படுத்துடன், அத்தகைய பணிகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய புதிய நிறுவனங்களையும் உருவாக்கவேண்டும்.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், பருவஇதழ்கள் ஆகியவற்றில் மொழிசார்ந்த விடயங்களுக்கு இடம்

ஒதுக்கப்படுவதுடன் மொழிக்கொள்கைகள், மொழி உரிமைகள், மொழித்திட்டமில் செயற்பாடுகள், அவற்றை முன்னெடுப்பதில் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள், சமகாலநிலைமைகள் தொடர்பாக ஆராயலாம்.

சட்டங்கள், சுற்றறிக்கைகள் ஆகியன மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்படவேண்டிய அதேவேளை திணைக்கள வெளியீடுகள், பொதுவிபரங்கள் ஆகியன மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்படாது தமிழாக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். தமிழாக்கம் செய்யும்போது இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் மக்கள் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையிலும் தமிழாக்கம் செய்யவேண்டும். தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டில் ஒலிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவம் உணரப்படவில்லை. அறிவியற் சொற்களுக்கான நேரடித்தமிழ் சொற்களைப் பயன்படுத்தும்போது அவை பொருத்தமான நிகரணாக அமையாததுடன் அவற்றின் அர்த்தங்களும் வேறுபடுகின்றன. ஆகவே புதிய சொற்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும்.

தமிழ்மொழியிலுள்ள எழுத்துக்கள் ஒலிபெயர்ப்பதற்கு போதுமானவையல்ல. சிங்களமொழியில் எந்தவொரு பிறமொழி வார்த்தைகளையும் ஒலிபெயர்க்க முடியும். இத்தகைய நிலைமைகள் தமிழ்மொழிக்கு இல்லை. ஆகவே தமிழ்மொழியில் புதிய எழுத்துக்கள் அவசியமானதாகும்.

IX. முடிவுரை

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் மொழியின் பயன்பாடு தற்காலத்தில் கடந்த காலங்களோடு ஒப்பிடுகையில் அதிகரித்து காணப்படுகின்றது. இதற்கு சான்றாக அரசசட்டங்கள், ஆவணங்கள், சுற்றறிக்கைகள் முதலானவை தமிழ்மொழியில் மாற்றப்பட்டு வெளிவருகின்றமை, பொதுமக்களுக்கான விண்ணப்பப் படிவங்கள் தமிழ் மொழியில் வெளிவருகின்றமை, அரசுதிணைக்களங்கள் மற்றும் ஏனைய நிறுவனங்களினதும் இடங்களினதும் பெயர்ப்பலகைகளில் தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை, அரசசின்னம், நாணயம், பணத்தாள் என்பவற்றில் தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்படுகின்றமை, தமிழ் மொழிமூலம் கோரப்படும் விண்ணப்பங்களுக்கு முடிந்தவரை தமிழ் மொழிமூலம் பதிலளிக்கப்படுகின்றமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆனாலும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக நடவடிக்கைகள் முற்றுமுழுதாக தமிழ்மொழியில் நடைபெறாத தன்மைகளை இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இத்தகைய நிலைமைகளுக்கான காரண, காரியங்களை கண்டறிந்து தமிழ்மொழியை இலக்கியமொழி என்னும் நிலையிலிருந்து நிர்வாகமொழி, அறிவியல்மொழி என்னும் நிலைகளுக்கு உயர்த்த வேண்டிய தேவை தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழிப்பயன்பாட்டில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டினை செயற்திறன் மிக்கதாக மாற்றுவதற்காக அரசாங்கத்தால் பல்வேறுபட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அந்நடவடிக்கைகள் தொடர்ச்சியாகவும், ஒழுங்காகவும் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமையால், நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நிறுவனங்களில் பணிபுரிவோரின் அசமந்தப்போக்கு, மக்களின் ஈடுபாடற்றநிலை மற்றும் விழிப்புணர்வற்றநிலை முதலிய செயற்பாடுகளினால் சில நடவடிக்கைகள் கைவிடப்பட்ட போதிலும் சில முயற்சிகள் தற்போதும் நடைமுறையில் இருக்கின்றன. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாகமொழியாக தமிழ்மொழியை பயன்படுத்துவதிலுள்ள பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காக ஆய்வில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகளை கருத்திற் கொள்வதனுடாக எதிர்காலத்தில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் நிர்வாகரீதியில் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டினை செயற்திறன் மிக்கதாக மாற்றமுடியும்.

உசாத்துணைகள்

1. சண்முகதாஸ்.அ., (1998), அரசகரும மொழியாகத் தமிழ் - இலங்கை நிலையும் நிலைமைகளும், ஆய்வரங்கக்கட்டுரைகள், கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு.
2. ஸ்கந்தகுமார்.பா., (2016), இலங்கையில் மொழி உரிமைகள் - தமிழை ஓர் அரசகருமமொழியாக நடைமுறைப்படுத்துதல், தாயகம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம்.
3. சத்தியசீலன்.ச., (1994), இலங்கை அரசியலில் மொழியும் மதமும், அருண் வெளியீட்டகம், யாழ்ப்பாணம்.
4. அரசகரும மொழிக்கொள்கைகள் மற்றும் அது தொடர்பான சட்டங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடல் செயலமர்வு, (2009), தேசிய மொழிகள் மற்றும் ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சு.
5. பற்றீசயா சுனித்தா.ஜெ., (2003), சுதந்திரத்திற்குப் பின் இலங்கைக் கல்வியில் தேசிய மொழிகள் (கல்வியியலின் முதுமானிப்பட்டத்திங்கான ஆய்வேடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), பிரசுலிக்கப்படாதது, ப.63.